

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 233/2024
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Алекса Б. Томић, адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиле и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2159/23 од 05.07.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизијама тужиле и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2159/23 од 05.07.2023. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиле и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2159/23 од 05.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2790/21 од 22.03.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужиле од 25.01.2022. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је тужени обавезан да јој на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду за период 01.04.2018. године до 31.12.2018. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд обавезе туженог да јој на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада за период 01.04.2018. године до 16.06.2019. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд обавезе тужени да јој на име неисплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период 01.04.2018. године до 16.06.2019. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом петим изреке, одлучено је да се тужилца ослобођа обавезе

плаћања судских такси у овом поступку. Ставом шестим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 110.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 2159/23 од 05.07.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе тужиље и туженог и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 2790/21 од 22.03.2023. године, у ставовима првом, другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење о трошковима поступка садржано у делу става шестог изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 2790/21 од 22.03.2023. године за износ од 11.830,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у преосталом делу става шест изреке Првог основног суда у Београду П1 2790/21 од 22.03.2023. године и одбијен захтев тужиље за износ преко 11.830,00 динара до износа од 110.500,00 динара, са законском затезном каматом дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља и тужени су изјавили благовремене ревизије због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, при чему се ревизија тужиље односи на одлуку о трошковима парничног поступка.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиље захтевајући трошкове састава тог одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебним ревизијама парничних странака.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиљи на име неисплаћене разлике до минималне плате у утуженом периоду. Побујана одлука којом је тужбени захтев тужиље усвојен донета је применом одредбе члана 2. став 1. и члана 112. став 2. и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/2005... 75/2014) и не одступа од судске праксе о томе да сви запослени на територији Републике Србије, без обзира код ког послодавца раде, имају право на исплату минималне зараде према одредбама Закона о раду. Ревизијом туженог оспорава се налаз судског вештака на ком је

заснована побијана одлука, што је чињенично питање и није разлог због кога је дозвољена посебна ревизија на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијом тужиље побија се одлука о трошковима парничног поступка, коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

На основу одредбе члана 28. Закона о парничном поступку, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 14.04.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 7.226,50 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Тужиља ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против ког ревизија може да се изјави у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, па ревизија изјављена против ове врсте одлуке, није дозвољена. Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини дозвољеном ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер је преиначена одлука о трошковима парничног поступка, а не одлука о главном захтеву странке.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлуку као у ставу трећем изреке Врховни суд је донеом применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, пошто туженом трошак ангажовања његовог заступника ради састављања одговора на ревизију није био потребан у смислу одредбе члана 154. истог Закона.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**